

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

2002/187/RIA:

- ★ **Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet** 1

2002/188/RIA:

- ★ **Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger med hensyn til den nye syntetiske narkotika PMMA** 14

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 413/2002 af 5. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 414/2002 af 5. marts 2002 om beslutning om ikke at antage bud, der er indgivet i forbindelse med den 20. dellicitation efter forordning (EF) nr. 690/2001 17

Kommissionens forordning (EF) nr. 415/2002 af 5. marts 2002 om omfordeling af importrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1065/2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for indførsel af frosset oksekød bestemt til forarbejdning 18

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 416/2002 af 5. marts 2002 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien** 19

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/2/EF af 28. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF** 23
-

Kommissionen

2002/189/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 5. marts 2002 om ændring af beslutning 2001/783/EF for så vidt angår iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder i forbindelse med bluetongue i Italien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 847)** 26

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. februar 2002

om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet

(2002/187/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Forbundsrepublikken Tyskland samt initiativ fra Den Portugisiske Republik, Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Kongeriget Belgien ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at forbedre det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne yderligere, især for så vidt angår bekæmpelse af grov kriminalitet, der ofte begås af organisationer, som opererer på tværs af grænserne.
- (2) En effektiv forbedring af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne forudsætter, at der snarest muligt vedtages strukturelle foranstaltninger på EU-plan med henblik på at fremme en optimal samordning af medlemsstaternes efterforskning og retsforfølgning, der berører flere medlemsstaters område med fuld respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder.
- (3) For at styrke bekæmpelsen af grov organiseret kriminalitet har Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, navnlig i punkt 46 i konklusionerne, bestemt, at der skal oprettes en enhed (Eurojust) bestående af nationale offentlige anklagere, dommere eller polititjenestemænd med tilsvarende kompetence.
- (4) Ved denne afgørelse oprettes Eurojust-enheden som et EU-organ med status som juridisk person, hvis udgifter afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, bortset fra udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer samt til de personer, der bistår dem, som afholdes af disses hjemland.
- (5) Målene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾, er også vigtige i forbindelse med Eurojust. Eurojusts kollegium bør vedtage de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger for at nå disse mål. Det bør tage fuldt hensyn til den følsomme karakter af Euro-

justs aktiviteter i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning. I den henseende bør OLAF udelukkes fra adgang til dokumenter, akter, rapporter, noter eller oplysninger, uanset deres form, som opbevares eller udarbejdes i forbindelse med disse aktiviteter, hvad enten disse er i gang eller afsluttet, ligesom videregivelse til OLAF af sådanne dokumenter, akter, rapporter, noter eller oplysninger bør forbydes.

- (6) For at Eurojust kan gennemføre sine formål så effektivt som muligt bør den kunne udføre sine opgaver enten ved hjælp af et eller flere af de berørte nationale medlemmer eller som kollegium.
- (7) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør kunne udveksle oplysninger med Eurojust efter nærmere retningslinjer, der tjener og tager hensyn til formålet med offentlig påtale.
- (8) Eurojusts beføjelser berører ikke Fællesskabets kompetence for så vidt angår beskyttelsen af dets finansielle interesser og berører heller ikke eksisterende konventioner og aftaler, herunder navnlig den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Europa-rådet), undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg, samt konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁴⁾, vedtaget af Rådet den 29. maj 2000, og protokollen ⁽⁵⁾ hertil, der blev vedtaget den 16. oktober 2001.
- (9) Med henblik på at nå sine mål behandler Eurojust personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre. Det er derfor nødvendigt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at beskyttelsesniveauet for personoplysninger mindst svarer til det, som kræves i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (Europarådet), undertegnet den 28. januar 1981 i Strasbourg, og de senere ændringer heraf, især den protokol, der har været åben for undertegnelse siden den 8. november 2001, så snart disse ændringer er gældende i forholdet mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT C 206 af 19.7.2000, s. 1, og

EFT C 243 af 24.8.2000, s. 15.

⁽²⁾ EFT C 34 E af 7.2.2002, s. 347, og udtalelse af 29.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT C 326 af 26.11.2001, s. 2.

- (10) For at sikre, at behandlingen af personoplysninger i Eurojust-regi foregår korrekt, bør der oprettes en fælles kontrolinstans, der som følge af Eurojusts sammensætning bør bestå af dommere eller, hvis forfatningen eller det nationale system kræver det, af personer med tilsvarende funktion, der giver garanti for tilstrækkelig uafhængighed. De beføjelser, der er tillagt denne fælles kontrolinstans, bør ikke berøre de nationale retters beføjelser eller foregribe de søgsmål, der kan indbringes for dem.
- (11) For at sikre en harmonisk samordning mellem Unionens og Fællesskabets forskellige aktiviteter bør Kommissionen i henhold til traktatens artikel 29 og artikel 36, stk. 2, inddrages fuldt ud i Eurojusts arbejde med generelle spørgsmål og spørgsmål, der hører under Kommissionens beføjelser. Eurojusts forretningsorden bør angive de nærmere betingelser for Kommissionens deltagelse i Eurojusts arbejde på de områder, der hører under dens kompetence.
- (12) Der bør fastlægges bestemmelser, som sikrer, at Eurojust og Den Europæiske Politienhed (Europol) ⁽¹⁾ etablerer og opretholder et tæt samarbejde.
- (13) Eurojust bør opretholde privilegerede forbindelser med det europæiske retlige netværk, der er oprettet ved fælles aktion 98/428/RIA ⁽²⁾. Med henblik herpå bør sekretariatet for det europæiske retlige netværk placeres i Eurojust-sekretariatet.
- (14) For at lette Eurojusts aktiviteter bør hver medlemsstat kunne udnævne eller udpege en eller flere nationale korrespondenter.
- (15) I det omfang det er påkrævet for udførelsen af Eurojusts opgaver, bør den ligeledes kunne etablere et samarbejde med tredjelande og indgå aftaler med henblik herpå, først og fremmest med de lande, der har ansøgt om tiltrædelse af Den Europæiske Union, og andre lande, som der er indgået arrangementer med.
- (16) Eftersom vedtagelsen af denne afgørelse gør det påkrævet, at der vedtages nye lovgivningsforanstaltninger i medlemsstaterne, bør der åbnes mulighed for visse overgangsbestemmelser.
- (17) I punkt 57 i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 er det fastsat, at så længe der ikke foreligger en samlet aftale om hjemstedet for visse agenturer, kan Eurojust påbegynde sine aktiviteter i Haag.
- (18) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er fastlagt i traktatens artikel 6, stk. 2, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oprettelse og juridisk person

Denne afgørelse opretter en enhed benævnt »Eurojust« som et EU-organ.

Eurojust har status som juridisk person.

Artikel 2

Sammensætning

1. Hver medlemsstat udstationerer i overensstemmelse med sit retssystem en offentlig anklager, en dommer eller en polititjenestemand med tilsvarende kompetence som sit nationale medlem af Eurojust.

2. Hvert nationale medlem kan lade sig bistå af én person. Det nationale medlem kan om nødvendigt, og med samtykke fra det kollegium, der er omhandlet i artikel 10, lade sig bistå af flere personer. En af disse personer kan træde i stedet for det nationale medlem.

Artikel 3

Mål

1. Som led i efterforskningen og retsforfølgningen af de i artikel 5 omhandlede grove lovovertrædelser, der berører to eller flere medlemsstater, især organiseret grov kriminalitet, er Eurojusts mål:

- a) at fremme og forbedre koordineringen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder af efterforskningen og retsforfølgningen i medlemsstaterne under hensyn til enhver anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed og enhver oplysning fra et organ, der er kompetent i medfør af bestemmelser, der er vedtaget inden for traktaternes rammer
- b) at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, især ved at gøre det lettere at yde international gensidig retshjælp og efterkomme anmodninger om udlevering
- c) at yde anden støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at gøre deres efterforskning og retsforfølgning mere effektiv.

2. Eurojust kan ligeledes, i overensstemmelse med denne afgørelse og på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat, yde støtte til efterforskning og retsforfølgning som vedrører denne ene medlemsstat og et tredjeland, hvis der er indgået en aftale med dette land om samarbejde i medfør af artikel 27, stk. 3, eller hvis der i særlige tilfælde er en væsentlig interesse i, at Eurojust yder støtte.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

3. Eurojust kan i overensstemmelse med denne afgørelse og på anmodning af enten en kompetent myndighed i en medlemsstat eller Kommissionen ligeledes yde støtte til efterforskning og retsforfølgning, som vedrører denne ene medlemsstat og Fællesskabet.

Artikel 4

Kompetence

1. Eurojusts generelle kompetenceområde omfatter:
 - a) de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, med hensyn til hvilke Europol til enhver tid har kompetence i henhold til artikel 2 i Europol-konventionen af 26. juli 1995
 - b) følgende former for kriminalitet:
 - edb-kriminalitet
 - svig og bestikkelse samt enhver strafbar handling, der skader Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser
 - hvidvaskning af udbyttet fra strafbare forhold
 - miljøkriminalitet
 - deltagelse i en kriminel organisation som defineret i Rådets fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾
 - c) andre lovovertrædelser, der er begået i forbindelse med de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i litra a) og b).
2. Ved andre former for lovovertrædelser end de i stk. 1 omhandlede kan Eurojust desuden i overensstemmelse med sine mål og på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat medvirke til efterforskning og retsforfølgning.

Artikel 5

Eurojusts opgaver

1. Med henblik på at nå sine mål udfører Eurojust sine opgaver:
 - a) ved hjælp af et eller flere af de berørte nationale medlemmer, jf. artikel 6, eller
 - b) som et kollegium, jf. artikel 7:
 - i) såfremt dette ønskes af et eller flere nationale medlemmer, der er berørt af en sag, som behandles af Eurojust, eller
 - ii) i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning, som har konsekvenser på EU-plan, eller som kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret, eller
 - iii) hvis der er tale om et generelt spørgsmål om at realisere Eurojusts mål, eller

iv) hvis det på anden måde er fastsat i denne afgørelse.

2. Ved udførelsen af sine opgaver angiver Eurojust, om den handler ved hjælp af et eller flere af de nationale medlemmer i medfør af artikel 6 eller som et kollegium i medfør af artikel 7.

Artikel 6

Opgaver, som Eurojust udfører ved hjælp af sine nationale medlemmer

Når Eurojust handler ved hjælp af sine nationale medlemmer:

- a) kan den bede de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder overveje:
 - i) at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - ii) at acceptere, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - iii) at foretage en koordinering mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder
 - iv) at nedsætte et fælles efterforskningshold i overensstemmelse med de relevante samarbejdsinstrumenter
 - v) at meddele Eurojust de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver
- b) sikrer den, at de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder gensidigt underrettes om efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har kendskab til
- c) bistår den efter anmodning medlemsstaternes kompetente myndigheder med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskningen og retsforfølgningen
- d) yder den støtte med henblik på at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder
- e) samarbejder den med og rådfører sig med det europæiske retlige netværk, herunder ved at anvende dets dokumentationsdatabase og bidrage til at forbedre den
- f) yder den i de i artikel 3, stk. 2 og 3, omhandlede tilfælde og med kollegiets samtykke støtte til efterforskning og retsforfølgning, der vedrører kompetente myndigheder i en enkelt medlemsstat
- g) kan den i overensstemmelse med sine mål og inden for rammerne af artikel 4, stk. 1, med henblik på at forbedre samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, fremsende anmodninger om gensidig retshjælp, når disse:
 - i) er fremsat af en kompetent myndighed i en medlemsstat
 - ii) vedrører efterforskning eller retsforfølgning, som udføres af denne myndighed i en given sag, og
 - iii) kræver, at Eurojust inddrages i arbejdet med henblik på en koordineret indsats.

⁽¹⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

Artikel 7

Opgaver, som Eurojust udfører som et kollegium

Når Eurojust handler som et kollegium:

- a) kan den i forbindelse med de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, rette en begrundet anmodning til de berørte medlemsstats kompetente myndigheder om:
 - i) at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - ii) at acceptere, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - iii) at foretage en koordinering mellem de berørte medlemsstats kompetente myndigheder
 - iv) at nedsætte et fælles efterforskningshold i overensstemmelse med de relevante samarbejdsinstrumenter
 - v) at meddele Eurojust de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver
- b) sikrer den gensidig underretning af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har kendskab til, og som har konsekvenser på EU-plan, eller som kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte berørt
- c) bistår den efter anmodning de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med at sikre den bedst mulige samordning af efterforskningen og retsforfølgningen
- d) yder den støtte med henblik på at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig på grundlag af Europol's analyse
- e) samarbejder og rådfører den sig med det europæiske retlige netværk, herunder ved at anvende dets dokumentationsdatabase og bidrage til at forbedre den
- f) kan den yde støtte til Europol, navnlig ved at afgive udtalelser på grundlag af analyser, som den har foretaget
- g) kan den yde logistisk støtte i de i litra a), c) og d), nævnte tilfælde. Den logistiske støtte kan omfatte hjælp til oversættelse, tolkning og tilrettelæggelse af koordineringsmøder.

Artikel 8

Begrundelse

Hvis en berørt medlemsstats kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning som omhandlet i artikel 7, litra a), underretter de Eurojust om deres beslutning og begrundet den, medmindre de i de i artikel 7, litra a), nr. i), ii) og v), nævnte tilfælde ikke kan anføre nogen begrundelse, i det omfang dette ville:

- i) være til skade for væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller

- ii) bringe igangværende efterforskninger eller personers sikkerhed i fare.

Artikel 9

Nationale medlemmer

1. Hvert nationalt medlem er for så vidt angår sin retsstilling underlagt sin medlemsstats lovgivning. Varigheden af det nationale medlems embedsperiode fastsættes af vedkommendes medlemsstat. Den bør være af en sådan længde, at Eurojust kan fungere tilfredsstillende.
2. Al udveksling af oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaterne, herunder anmodninger i henhold til artikel 6, litra a), skal ske gennem det nationale medlem.
3. Hver medlemsstat definerer arten og omfanget af de retslige beføjelser, den tillægger sit nationale medlem på sit område. Den definerer desuden et nationalt medlems ret til at handle i forhold til udenlandske retslige myndigheder i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, den har indgået. Når det nationale medlem udpeges, og om nødvendigt på ethvert andet tidspunkt, underretter medlemsstaten Eurojust og Generalsekretariatet for Rådet om sin afgørelse, således at sidstnævnte kan underrette de øvrige medlemsstater. Disse accepterer og anerkender de således tillagte beføjelser, i det omfang de er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser.
4. For at kunne realisere Eurojusts mål har et nationalt medlem adgang til oplysninger i de nationale strafferegistre eller i ethvert andet register, på samme måde som det i den pågældende medlemsstats ret er fastsat for en offentlig anklager, dommer eller polititjenestemand med tilsvarende beføjelser.
5. Et nationalt medlem kan kontakte sin medlemsstats kompetente myndigheder direkte.
6. Et nationalt medlem skal under udøvelsen af sine beføjelser i relevante tilfælde oplyse, om han handler i overensstemmelse med de retslige beføjelser, der er tillagt ham i medfør af stk. 3.

Artikel 10

Kollegium

1. Kollegiet består af alle de nationale medlemmer. Hvert nationalt medlem har én stemme.
2. Efter høring af den i artikel 23 omhandlede fælles kontrolinstans, for så vidt angår bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger, godkender Rådet Eurojusts forretningsorden på forslag af kollegiet efter dets enstemmige vedtagelse heraf. De bestemmelser i forretningsordenen, der vedrører behandling af personoplysninger, kan godkendes særskilt af Rådet.

3. Kollegiet træffer afgørelse med to tredjedeles flertal, når det handler i overensstemmelse med artikel 7, litra a). Kollegiet træffer sine øvrige afgørelser i overensstemmelse med bestemmelserne i forretningsordenen.

Artikel 11

Kommissionens rolle

1. Kommissionen knyttes fuldt ud til arbejdet i Eurojust i overensstemmelse med traktatens artikel 36, stk. 2. Den deltager i dette arbejde på de områder, der hører under dens kompetence.

2. Som led i Eurojusts arbejde med at koordinere efterforskning og retsforfølgning kan Kommissionen anmodes om at stille sin ekspertise til rådighed.

3. Eurojust kan aftale de nødvendige praktiske bestemmelser med Kommissionen med henblik på at styrke samarbejdet mellem dem.

Artikel 12

Nationale korrespondenter

1. Hver medlemsstat kan udnævne eller udpege en eller flere nationale korrespondenter. En sådan udnævnelse eller udpegelse er meget højt prioriteret af hensyn til bekæmpelsen af terrorisme. Forholdet mellem den nationale korrespondent og medlemsstaternes kompetente myndigheder er underlagt national ret. De nationale korrespondenter arbejder i den medlemsstat, der har udpeget dem.

2. Når medlemsstaten udpeger en national korrespondent, kan denne være et kontaktpunkt i det europæiske retlige netværk.

3. Forbindelserne mellem det nationale medlem og den nationale korrespondent udelukker ikke, at det nationale medlem kan stå i direkte forbindelse med sin medlemsstats kompetente myndigheder.

Artikel 13

Udveksling af oplysninger med medlemsstaterne og mellem nationale medlemmer

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan udveksle alle de oplysninger med Eurojust, der er nødvendige med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver i henhold til artikel 5.

2. I overensstemmelse med artikel 9 kan de nationale medlemmer af Eurojust uden forudgående tilladelse udveksle de nødvendige oplysninger indbyrdes eller med de kompetente myndigheder i deres egen medlemsstat med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver.

Artikel 14

Behandling af personoplysninger

1. I det omfang det er nødvendigt, for at Eurojust kan nå sine mål, kan den inden for rammerne af sin kompetence og for at udføre sine opgaver behandle personoplysninger, enten

ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre.

2. Eurojust træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at beskyttelsesniveauet for personoplysninger mindst svarer til det, som kræves i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 og de senere ændringer deraf, som måtte gælde mellem medlemsstaterne.

3. De personoplysninger, Eurojust behandler, skal være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de behandles. De skal desuden, under hensyn til de oplysninger, der indgives af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller andre partnere i overensstemmelse med artikel 13 og 26, være nøjagtige og ajourførte. De personoplysninger, Eurojust behandler, skal behandles redeligt og lovligt.

4. Eurojust udarbejder i overensstemmelse med denne afgørelse en efterforskningsfortegnelse og kan oprette midlertidige analysedatabaser, som ligeledes indeholder personoplysninger.

Artikel 15

Restriktioner for behandling af personoplysninger

1. Ved databehandling i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, må Eurojust kun behandle følgende oplysninger om personer, der i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning for en eller flere af de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4:

- a) efternavn, pigenavn, fornavn og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn
- b) fødselsdato og fødested
- c) nationalitet
- d) køn
- e) den berørte persons bopæl, erhverv og opholdssted
- f) socialsikringsnummer, kørekortnummer, identitetsdokumentnummer og pasoplysninger
- g) oplysninger vedrørende juridiske personer, hvis de omfatter oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske personer, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning
- h) konti i banker og i andre finansieringsinstitutter
- i) en beskrivelse af de påståede overtrædelser samt deres art, den dato hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem, og hvor langt efterforskningen er kommet
- j) de faktiske forhold, der giver grund til at antage, at sagen har udløbere i udlandet
- k) oplysninger om formodet medlemskab af en kriminel organisation.

2. Ved databehandling i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, kan Eurojust kun behandle følgende typer oplysninger om personer, der i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning, betragtes som vidner eller ofre i forbindelse med en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning for en eller flere af de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4:

- a) efternavn, pigenavn, fornavn og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn
- b) fødselsdato og fødested
- c) nationalitet
- d) køn
- e) den berørte persons bopæl, erhverv og opholdssted
- f) beskrivelse af de overtrædelser, der vedrører dem, samt deres art, den dato hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem, og hvor langt efterforskningen er kommet.

3. I undtagelsestilfælde kan Eurojust dog også i et begrænset tidsrum behandle andre personoplysninger vedrørende omstændighederne omkring en lovovertrædelse, såfremt de er af umiddelbar betydning for og indgår i den løbende efterforskning, som Eurojust hjælper med at koordinere, såfremt behandlingen af disse specifikke oplysninger er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14 og 21.

Den databeskyttelsesansvarlige, der er omhandlet i artikel 17, underrettes straks, hvis dette stykke bringes i anvendelse.

Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller ofre som omhandlet i stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af mindst to nationale medlemmer i fællesskab.

4. Manuel eller elektronisk databehandling af personoplysninger vedrørende racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt vedrørende helbredsforhold og seksualliv er kun tilladt, såfremt disse oplysninger er nødvendige for den relevante nationale efterforskning samt for koordineringen i Eurojust.

Den databeskyttelsesansvarlige underrettes straks, hvis dette stykke bringes i anvendelse.

Disse oplysninger må ikke behandles i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1.

Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller ofre som omhandlet i stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af kollegiet.

Artikel 16

Fortegnelse og midlertidige analysedatabaser

1. For at nå sine mål fører Eurojust et elektronisk register, der udgør en fortegnelse over efterforskningsoplysninger, og hvori der kan lagres andre oplysninger end personoplysninger samt de personoplysninger, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, litra a)-i) og k), og stk. 2. Denne fortegnelse har til formål:

- a) at støtte udførelsen og koordineringen af den efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust bidrager til at koordinere, navnlig ved sammenholdelse af oplysninger
- b) at lette adgangen til oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
- c) at lette overvågningen af, at behandlingen af personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med denne afgørelse.

2. Fortegnelsen skal indeholde henvisninger til de midlertidige analysedatabaser, der behandles inden for rammerne af Eurojust.

3. De nationale medlemmer af Eurojust kan for at udføre de i artikel 6 og 7 nævnte opgaver behandle oplysninger om de særlige tilfælde, de arbejder med, i en midlertidig analysedatabase. De tillader, at den databeskyttelsesansvarlige og, hvis kollegiet træffer afgørelse herom, andre nationale medlemmer samt ansatte med adgangsret hertil får adgang til databasen. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes om enhver ny analysedatabase, der indeholder personoplysninger.

Artikel 17

Databeskyttelsesansvarlig

1. Eurojust udpeger en af sine ansatte til at varetage hvervet som databeskyttelsesansvarlig. I denne egenskab refererer den pågældende direkte til kollegiet. Under udførelsen af sine opgaver, som omhandlet i denne artikel, må han ikke modtage instrukser fra nogen.

2. Den databeskyttelsesansvarlige har navnlig følgende opgaver:

- a) i fuld uafhængighed at sikre, at behandlingen af personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med denne afgørelse
- b) i henhold til de bestemmelser, der fastlægges i forretningsordenen, at overvåge, at videregivelse og modtagelse af personoplysninger registreres skriftligt, især med henblik på anvendelsen af artikel 19, stk. 3, i overensstemmelse med de sikkerhedsbestemmelser, der er fastlagt i artikel 22
- c) at sikre, at de berørte personer efter anmodning orienteres om deres rettigheder i henhold til denne afgørelse.

3. Under udførelsen af sine opgaver skal den databeskyttelsesansvarlige have adgang til alle de oplysninger, som behandles af Eurojust, og til alle Eurojusts lokaler.

4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige konstaterer, at oplysninger er blevet behandlet på en måde, som efter hans skøn ikke er i overensstemmelse med denne afgørelse, skal han:

- a) underrette kollegiet, der bekræfter modtagelsen af underretningen
- b) forelægge sagen for den fælles kontrolinstans, såfremt kollegiet ikke inden for en rimelig frist har afhjulpet den manglende overensstemmelse for så vidt angår behandlingen.

*Artikel 18***Autoriseret adgang til personoplysningerne**

Kun nationale medlemmer og de personer, der bistår dem, jf. artikel 2, stk. 2, samt autoriseret Eurojust-personale har adgang til de personoplysninger, der behandles af Eurojust med henblik på at nå Eurojusts mål.

*Artikel 19***Ret til adgang til personoplysninger**

1. Enhver har ret til at få adgang til personoplysninger om sig selv (egenaces), som Eurojust behandler, på de i denne artikel fastsatte betingelser.

2. Enhver, der ønsker at gøre brug af sin ret til egenaces til personoplysninger lagret i Eurojust eller til at få dem kontrolleret i overensstemmelse med artikel 20, kan vederlagsfrit fremsætte anmodning herom i en medlemsstat efter eget valg til den myndighed, der er udpeget af denne stat, der straks henvender sig til Eurojust.

3. Den enkeltes ret til egenaces eller til at få personoplysningerne kontrolleret skal udøves i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige bestemmelser i den medlemsstat, hvor den pågældende har fremsat sin anmodning. Hvis Eurojust imidlertid kan fastslå, hvilken myndighed i en medlemsstat der har forelagt de pågældende oplysninger, kan denne kræve, at retten til egenaces udøves i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige bestemmelser i denne stat.

4. Egenaces nægtes, hvis:

- a) den kan være til skade for en af Eurojusts aktiviteter
- b) den kan være til skade for en national efterforskning, der gennemføres med bistand af Eurojust
- c) den kan være til skade for en tredjeparts rettigheder og frihedsrettigheder.

5. Afgørelsen om at tillade egenaces træffes under behørig hensyntagen til, i hvilken egenskab personerne fremsætter anmodningen, for så vidt angår de oplysninger, som er lagret i Eurojust.

6. De nationale medlemmer, som er berørt af anmodningen, behandler den og træffer afgørelse på vegne af Eurojust. Der foretages en fuldstændig behandling af anmodningen senest tre måneder efter modtagelsen. Såfremt de nationale medlemmer er uenige, henvises anmodningen til kollegiet, der træffer afgørelse med to tredjedeles flertal.

7. Hvis egenaces nægtes, eller Eurojust ikke behandler personoplysninger vedrørende den person, der har fremsat anmodningen, underretter Eurojust den pågældende om, at den har foretaget kontrol, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om den pågældende er registreret.

8. Hvis den person, der har fremsat anmodningen, ikke er tilfreds med det svar der gives, kan afgørelsen indbringes for den fælles kontrolinstans. Den fælles kontrolinstans fastslår, om

den afgørelse, Eurojust har truffet, er i overensstemmelse med nærværende afgørelse.

9. Medlemsstaternes kompetente strafferetlige myndigheder høres af Eurojust, inden den træffer afgørelse. Disse myndigheder underrettes derefter gennem de berørte nationale medlemmer om afgørelsens indhold.

*Artikel 20***Rettelse og slettelse af personoplysninger**

1. I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, har enhver ret til at anmode Eurojust om at rette, blokere eller slette oplysninger vedrørende vedkommende selv, hvis de er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis registrering eller opbevaring er i strid med denne afgørelse.

2. Eurojust underretter den pågældende, hvis der er foretaget en rettelse, blokering eller slettelse af de oplysninger, der vedrører ham. Hvis den pågældende ikke er tilfreds med Eurojusts svar, kan han indbringe sagen for den fælles kontrolinstans inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen af Eurojusts afgørelse.

3. Efter anmodning fra en medlemsstats kompetente myndigheder, dens nationale medlem eller dens nationale korrespondent, hvis en sådan findes, og på disses ansvar, retter eller sletter Eurojust i overensstemmelse med sin forretningsorden personoplysninger, som den behandler, og som den pågældende medlemsstat, dens nationale medlem eller dens nationale korrespondent har fremsendt eller indlæst. Medlemsstatens kompetente myndigheder og Eurojust, herunder det nationale medlem eller den nationale korrespondent, hvis en sådan findes, sikrer i den forbindelse, at principperne i artikel 14, stk. 2 og 3, samt i artikel 15, stk. 4, overholdes.

4. Hvis det viser sig, at personoplysninger, som Eurojust har behandlet, er fejlagtige eller ufuldstændige, eller at det strider mod denne afgørelses bestemmelser at indlæse og opbevare dem, skal Eurojust rette eller slette dem.

5. I de i stk. 3 og 4 omhandlede tilfælde skal leverandørerne og modtagerne af oplysningerne straks underrettes. Modtagerne skal derefter i henhold til de for dem gældende regler ligeledes rette, blokere eller slette oplysningerne i deres eget system.

*Artikel 21***Frister for opbevaring af personoplysninger**

1. Eurojust må ikke opbevare de personoplysninger, den behandler, længere end nødvendigt for, at den kan nå sine mål.

2. Personoplysninger, jf. artikel 14, stk. 1, som behandles af Eurojust, må ikke opbevares længere end indtil:

- a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen

- b) den dato, på hvilken retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af den efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har skullet koordinere
- c) den dato, på hvilken Eurojust og de berørte medlemsstater har konstateret eller i fællesskab besluttet, at det ikke længere er nødvendigt, at efterforskningen og retsforfølgningen koordineres af Eurojust.
3. a) Overholdelsen af de i stk. 2 nævnte frister for opbevaring kontrolleres løbende ved hjælp af passende elektronisk databehandling. Under alle omstændigheder kontrolleres det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at opbevare oplysningerne.
- b) Når en af de i stk. 2 nævnte frister udløber, kontrollerer Eurojust, om det er nødvendigt at opbevare oplysningerne længere, for at den kan nå sine mål, og den kan beslutte undtagelsesvis at opbevare oplysningerne indtil den efterfølgende kontrol.
- c) Når oplysninger undtagelsesvis opbevares i henhold til litra b), kontrolleres det hvert tredje år, om det fortsat er nødvendigt at opbevare dem.
4. Hvis en sag omfatter ikke-elektronisk behandlede, ikke-strukturerede oplysninger, og fristen for opbevaring er udløbet for så vidt angår den seneste elektronisk behandlede oplysning i sagen, sendes hver af sagens akter tilbage til den myndighed, der har videregivet dem, og eventuelle kopier tilintetgøres.
5. Hvis Eurojust har koordineret en efterforskning eller retsforfølgning, underretter de berørte nationale medlemmer Eurojust og de øvrige berørte medlemsstater om alle retsafgørelser vedrørende sagen, som har fået retskraft, særlig med henblik på, at stk. 2, litra b), kan finde anvendelse.

Artikel 22

Datasikkerhed

1. Ved behandling af personoplysninger, der er omfattet af denne afgørelse, beskytter Eurojust og medlemsstaterne, i det omfang de er berørt af de oplysninger, Eurojust videregiver, disse personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab eller uautoriseret udbredelse, ændring og adgang eller enhver anden form for uautoriseret behandling.
2. Forretningsordenen fastlægger de tekniske foranstaltninger og de organisatoriske forholdsregler, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse for så vidt angår datasikkerhed, og navnlig foranstaltninger, der sikrer:
- a) at uautoriserede personer ikke kan få adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger

- b) at databærerne hverken kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer
- c) at der ikke kan ske uautoriseret lagring af oplysninger, og at uautoriserede personer hverken kan få kendskab til, ændre eller slette lagrede personoplysninger
- d) at edb-systemerne ikke via datatransmissionsanlæg kan benyttes af uautoriserede personer
- e) at autoriserede personer ved anvendelse af et elektronisk databehandlingssystem kun kan få adgang til de oplysninger, hvortil de er adgangsberettigede
- f) at det kan efterprøves og fastslås, til hvilke instanser personoplysninger videregives, såfremt der er tale om videregivelse
- g) at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er indlæst i de elektroniske databehandlingssystemer, hvornår og af hvem
- h) at personoplysninger under videregivelse eller ved overførsel af databærere hverken kan læses, kopieres, ændres eller slettes af uautoriserede personer.

Artikel 23

Den fælles kontrolinstans

1. Der oprettes en uafhængig fælles kontrolinstans, der som kollegium overvåger de i artikel 14-22 omhandlede Eurojust-aktiviteter for at sikre, at behandlingen af personoplysninger finder sted i overensstemmelse med denne afgørelse. Den fælles kontrolinstans har som led i udførelsen af sine opgaver fuld adgang til alle registre, hvor sådanne personoplysninger behandles. Eurojust giver den fælles kontrolinstans alle de oplysninger fra sådanne registre, som den måtte anmode om, og bistår på enhver anden måde kontrolinstansen under udførelsen af dens opgaver.

Den fælles kontrolinstans holder møde mindst en gang hvert halve år. Den træder desuden sammen senest tre måneder efter indgivelsen af en klage, og kan indkaldes af formanden efter anmodning fra mindst to medlemsstater.

Med henblik på oprettelsen af den fælles kontrolinstans udpeger hver medlemsstat i overensstemmelse med sit retssystem en dommer, der ikke er medlem af Eurojust, eller, hvis forfatningen eller det nationale system kræver det, en person med en funktion, der giver vedkommende tilstrækkelig uafhængighed til at stå på den liste over dommere, der kan sidde i den fælles kontrolinstans som medlem eller ad hoc-dommer. Udpegelsen gælder for mindst 18 måneder. Udpegelsen tilbagekaldes efter de principper for tilbagekaldelse, der finder anvendelse i henhold til hjemlandets ret. Udpegelsen og tilbagekaldelsen af den meddeles Generalsekretariatet for Rådet og Eurojust.

2. Den fælles kontrolinstans består af tre faste medlemmer og af ad hoc-dommere, jf. stk. 4.

3. Den af en medlemsstat udpegede dommer bliver fast medlem et år inden den pågældende medlemsstats overtagelse af formandskabet for Rådet. Mandatets varighed er 18 måneder.

Den dommer, der er udpeget af den medlemsstat, som har formandskabet i Rådet, fører forsædet i den fælles kontrolinstans.

4. En eller flere ad hoc-dommere deltager desuden i behandlingen af klager vedrørende personoplysninger, der er indbragt af den stat, som har udpeget dem, men kun så længe klagen behandles.

5. Sammensætningen af den fælles kontrolinstans gælder uændret, så længe en klage er til behandling, selv om de faste medlemmers mandat er udløbet forinden i medfør af stk. 3.

6. Hvert medlem og hver ad hoc-dommer har én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

7. Den fælles kontrolinstans behandler de klager, der indbringes i overensstemmelse med artikel 19, stk. 8, og artikel 20, stk. 2, og foretager kontrol i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, i nærværende artikel. Hvis den fælles kontrolinstans finder, at en afgørelse truffet af Eurojust eller en databehandling foretaget af Eurojust ikke er i overensstemmelse med denne afgørelse, sendes sagen tilbage til Eurojust, som retter sig efter afgørelsen fra den fælles kontrolinstans.

8. Afgørelser truffet af den fælles kontrolinstans er endelige og bindende for Eurojust.

9. De personer, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til stk. 1, tredje afsnit, vedtager under forsæde af formanden for den fælles kontrolinstans en forretningsorden og et procesreglement, som med henblik på behandlingen af klager indeholder objektive kriterier for udpegelsen af instansens medlemmer.

10. Sekretariatsudgifterne afholdes over Eurojusts budget. Sekretariatet varetager sine funktioner uafhængigt inden for rammerne af Eurojust-sekretariatet.

11. Medlemmerne af den fælles kontrolinstans har tavshedspligt som omhandlet i artikel 25.

12. Den fælles kontrolinstans aflægger rapport til Rådet en gang om året.

Artikel 24

Ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Eurojust er i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, ansvarlig for enhver skade, der forvoldes en person, og som skyldes Eurojusts uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger.

2. Klager over Eurojust i medfør af bestemmelserne i stk. 1 om Eurojusts ansvar, indbringes for retterne i den medlemsstat, hvor Eurojust har sit hjemsted.

3. Enhver medlemsstat er i henhold til sin nationale lovgivning ansvarlig for enhver skade, der forvoldes en person, og som skyldes medlemsstatens uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger, som er videregivet til Eurojust.

Artikel 25

Tavshedspligt

1. De nationale medlemmer og de personer, der bistår dem i henhold til artikel 2, stk. 2, Eurojusts personale og de nationale korrespondenter, hvis sådanne findes, samt den databeskyttelsesansvarlige, har tavshedspligt, jf. dog artikel 9, stk. 1.

2. Tavshedspligten gælder alle personer og alle organer, der skal samarbejde med Eurojust.

3. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af de i stk. 1 og 2 omhandlede personers tjenesteperiode, tjenstekontrakt eller virke.

4. Med forbehold af artikel 9, stk. 1, er alle oplysninger, som modtages af Eurojust, omfattet af tavshedspligt.

Artikel 26

Forbindelser med samarbejdspartnerne

1. Eurojust etablerer og opretholder et tæt samarbejde med Europol, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver og realiseringen af dens mål samt under hensyn til nødvendigheden af at undgå unødvendigt dobbeltarbejde. De væsentligste elementer i dette samarbejde fastlægges i en aftale, der godkendes af Rådet efter høring af den fælles kontrolinstans for så vidt angår bestemmelserne vedrørende databeskyttelse.

2. Eurojust opretholder privilegerede forbindelser med det europæiske retlige netværk, som bygger på samråd og komplementaritet, navnlig mellem det nationale medlem, kontaktpunkterne i samme medlemsstat og den nationale korrespondent, hvis en sådan findes. For at sikre et effektivt samarbejde træffes følgende foranstaltninger:

a) Eurojust har adgang til de centraliserede oplysninger, der findes inden for rammerne af det europæiske retlige netværk i overensstemmelse med artikel 8 i fælles aktion 98/428/RIA, samt til det telekommunikationsnet, der er etableret i henhold til artikel 10 i nævnte fælles aktion.

b) Uanset artikel 9, stk. 3, i fælles aktion 98/428/RIA placeres sekretariatet for det europæiske retlige netværk i Eurojust-sekretariatet. Det udgør en særskilt og i operationel henseende selvstændig enhed heri. Det modtager de nødvendige midler fra Eurojust til udførelse af det europæiske retlige netværks opgaver. For så vidt det ikke er uforeneligt med det europæiske retlige netværks sekretariats selvstændige funktion, finder de regler, der gælder for Eurojusts personale, anvendelse på medlemmerne af det europæiske retlige netværks sekretariat.

c) De nationale medlemmer af Eurojust kan efter anmodning fra det europæiske retlige netværk deltage i dets møder. Det europæiske retlige netværks kontaktpunkter kan i hvert enkelt tilfælde anmodes om at deltage i møder i Eurojust.

3. Eurojust etablerer og opretholder et tæt samarbejde med OLAF. OLAF kan til dette formål bidrage til Eurojusts arbejde med at koordinere efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser, enten på foranledning af Eurojust eller på anmodning af OLAF, for så vidt medlemsstaternes kompetente myndigheder ikke modsætter sig en sådan deltagelse.

4. Medlemsstaterne påser i forbindelse med behovet for modtagelse og videregivelse af oplysninger mellem Eurojust og OLAF, at de nationale medlemmer af Eurojust kun betragtes som medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, jf. dog artikel 9. Udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og de nationale medlemmer berører ikke de oplysninger, der skal indgives til andre kompetente myndigheder i henhold til disse forordninger.

5. Eurojust kan have kontakter og udveksle ikke-operationelle erfaringer med andre organer, navnlig internationale organisationer, med henblik på at nå sine mål.

6. Europol kan fra sag til sag samarbejde med forbindelsesanklagere/-dommere fra medlemsstaterne, som omhandlet i Rådets fælles aktion 96/277/RIA af 22. april 1996 om udveksling af retsmedlemmænd som forbindelsespersoner med henblik på at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽²⁾.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger med samarbejdspartnere

1. I overensstemmelse med denne afgørelse kan Eurojust udveksle alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, med:

- a) organer, der er kompetente i medfør af bestemmelser, der er vedtaget inden for rammerne af traktaterne
- b) internationale organisationer eller organer
- c) tredjelandes myndigheder, der er kompetente med hensyn til efterforskning og retsforfølgning.

2. Det nationale medlem fra den medlemsstat, der har givet oplysningerne, skal give sit samtykke til videregivelsen af disse oplysninger, inden de udveksles med de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede enheder. Det nationale medlem konsulterer medlemsstaternes kompetente myndigheder, når det er relevant.

3. Eurojust kan indgå samarbejdsaftaler, der er godkendt af Rådet, med tredjelande og de enheder, der er omhandlet i stk. 1. Sådanne aftaler kan navnlig indeholde bestemmelser om

betingelserne for udstationering af forbindelsesofficerer eller forbindelsesanklagere/-dommere ved Eurojust. De kan også indeholde bestemmelser om udveksling af personoplysninger. I så fald skal den fælles kontrolinstans høres af Eurojust.

Eurojust kan også samarbejde med de enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c), om at løse hasteopgaver, uden at der foreligger en aftale, forudsat at dette samarbejde ikke indebærer videregivelse af personoplysninger fra Eurojust til disse enheder.

4. Videregivelse af personoplysninger fra Eurojust til de i stk. 1, litra b), omhandlede enheder og til de i stk. 1, litra c), omhandlede myndigheder i tredjelande, der ikke er forpligtede til at anvende Europarådets konvention af 28. januar 1981, kan kun finde sted, når et passende beskyttelsesniveau er garanteret, jf. dog stk. 3.

5. Såfremt de pågældende tredjelande eller enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra b) eller c), efterfølgende ikke opfylder kravene i stk. 4, eller såfremt der er overvejende sandsynlighed for, at disse krav ikke opfyldes, skal Eurojust omgående underrette den fælles kontrolinstans og de berørte medlemsstater herom. Den fælles kontrolinstans kan forhindre yderligere udveksling af personoplysninger med de pågældende enheder, indtil det er godtgjort, at der er truffet passende foranstaltninger med henblik på at afhjælpe dette forhold.

6. Selv om de betingelser, der er omhandlet i stk. 3 og 4, ikke er opfyldt, kan et nationalt medlem dog i sin egenskab af national repræsentant undtagelsesvis og med det ene formål at træffe hasteforanstaltninger med henblik på at afværge en overhængende, alvorlig fare for en person eller for den offentlige sikkerhed, udveksle oplysninger, herunder personoplysninger. Det nationale medlem er ansvarligt for videregivelsens lovlighed. Det nationale medlem skal registrere videregivelsen af oplysninger og begrundelsen herfor. Der kan kun gives tilladelse til videregivelsen, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er videregivet.

Artikel 28

Organisation og funktion

1. Kollegiet er ansvarligt for Eurojusts organisation og funktion.

2. Kollegiet vælger en formand blandt de nationale medlemmer og kan, hvis det skønner det nødvendigt, vælge højst to næstformænd. Resultatet af valget forelægges Rådet til godkendelse.

3. Formanden varetager sine funktioner på kollegiets vegne og under dets ansvar, idet han leder dets arbejde og fører tilsyn med den daglige ledelse, der varetages af den administrerende direktør. I forretningsordenen fastsættes de tilfælde, hvor hans afgørelser eller aktiviteter kræver forudgående tilladelse fra eller en redegørelse til kollegiet.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 105 af 27.4.1996, s. 1.

4. Formanden vælges for tre år. Han kan genvælges én gang. Den eller de eventuelle næstformands embedsperiode fastsættes i henhold til forretningsordenen.

5. Eurojust bistås af et sekretariat, der ledes af den administrerende direktør.

6. Eurojust udfører i forholdet til sit personale de beføjelser, der er tillagt ansættelsesmyndigheden. Kollegiet vedtager passende gennemførelsesbestemmelser til dette stykke i overensstemmelse med forretningsordenen.

Artikel 29

Administrerende direktør

1. Den administrerende direktør for Eurojust udnævnes af kollegiet med enstemmighed. Kollegiet nedsætter en udvælgelseskomité, som efter indkaldelse af ansøgninger opstiller en liste over kandidater, hvorefter kollegiet vælger den administrerende direktør ud fra denne liste.

2. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Han kan genudnævnes.

3. Den administrerende direktør er omfattet af de ordninger og forordninger, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

4. Den administrerende direktør arbejder under kollegiets og dets formands overordnede ansvar og handler i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3. Direktøren kan afsættes af kollegiet efter afgørelse truffet med to tredjedele flertal.

5. Den administrerende direktør varetager under formandens overordnede ansvar den daglige ledelse af Eurojust og personaleforvaltningen.

Artikel 30

Personale

1. Eurojusts personale er, navnlig for så vidt angår ansættelse og status, omfattet af de ordninger og forordninger, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

2. Europol's personale ansættes efter de ordninger og forordninger, som er omhandlet i stk. 1, og under overholdelse af de kriterier, der er fastsat i artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (¹), herunder om geografisk spredning. De har status som fastansatte, midlertidigt ansatte eller lokalt ansatte. På anmodning af den administrerende direktør og efter aftale med formanden på kollegiets vegne kan fællesskabsinstitutionerne udstationere EF-tjenestemænd i Eurojust som midlertidigt ansatte. Medlemsstaterne kan udstationere nationale eksperter i Eurojust. Kollegiet vedtager med henblik på sidstnævnte tilfælde de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.

3. Under kollegiets ansvar skal Eurojusts personale ved udførelsen af sine opgaver lade sig lede af Eurojusts mål og mandat og må ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen

regering, myndighed eller organisation eller fra nogen person, som ikke er tilknyttet Eurojust.

Artikel 31

Tolke- og oversættelsesbistand

1. Den officielle sprogordning i Unionen gælder for Eurojusts arbejde.

2. Den årlige rapport til Rådet, der er nævnt i artikel 32, stk. 1, andet afsnit, affattes på EU-institutionernes officielle sprog.

Artikel 32

Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet

1. Formanden forelægger hvert år på kollegiets vegne Rådet en skriftlig redegørelse for Eurojusts virksomhed og for forvaltningen af Eurojust, herunder budgetforvaltningen.

Med henblik herpå udarbejder kollegiet hvert år en rapport om Eurojusts virksomhed og om de kriminalpolitiske problemer i Unionen, der måtte være blevet påvist i kraft af Eurojusts virksomhed. I denne rapport kan Eurojust endvidere fremsætte forslag med henblik på at forbedre det strafferetlige samarbejde.

Formanden forelægger ligeledes enhver redegørelse eller oplysning, som Rådet måtte anmode om, vedrørende Eurojusts funktion.

2. Formandskabet for Rådet sender en gang om året Europa-Parlamentet en rapport om Eurojusts arbejde og vedrørende de aktiviteter, der varetages af den fælles kontrolinstans.

Artikel 33

Finansiering

1. Udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer samt til de personer, der bistår dem, jf. artikel 2, stk. 2, afholdes af deres hjemland.

2. Når de nationale medlemmer handler som led i udførelsen af Eurojusts opgaver, betragtes de hermed forbundne udgifter som aktionsudgifter som omhandlet i traktatens artikel 41, stk. 3.

Artikel 34

Budget

1. Der udarbejdes overslag over alle Eurojusts indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, idet regnskabsåret følger kalenderåret. De opføres på Eurojusts budget, som omfatter den personaleoversigt, der forelægges for den budgetmyndighed, der er kompetent med hensyn til Den Europæiske Unions almindelige budget. I personaleoversigten, som vedrører faste eller midlertidige stillinger og indeholder oplysninger om de udstationerede nationale eksperter, præciseres antallet, lønklassen og kategorien af det personale, Eurojust beskæftiger i det pågældende regnskabsår.

(¹) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2581/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 1).

2. Der er ligevægt mellem indtægter og udgifter på Eurojusts budget.

3. Eurojusts indtægter kan, ud over andre indtægter, omfatte et tilskud der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget.

4. Eurojusts udgifter omfatter bl.a. udgifter i forbindelse med tolkning og oversættelse, udgifter til sikkerhed, udgifter til administration og infrastruktur, drifts- og lejeudgifter, rejseudgifter for medlemmerne af Eurojust og dens personale samt udgifter til kontrakter med tredjeparter.

Artikel 35

Fastlæggelse af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder hvert år et foreløbigt forslag til Eurojusts budget for det kommende regnskabsår. Han forelægger dette foreløbige forslag for kollegiet.

2. Kollegiet vedtager senest den 1. marts hvert år budgetforslaget for det kommende år og forelægger det for Kommissionen.

3. På grundlag af dette budgetforslag foreslår Kommissionen som led i budgetproceduren at fastsætte det årlige tilskud til Eurojusts budget.

4. På grundlag af det årlige tilskud, som således er fastsat af den budgetmyndighed, der har kompetence til at vedtage Den Europæiske Unions almindelige budget, vedtager kollegiet Eurojusts budget i begyndelsen af hvert regnskabsår, idet det tilpasses efter de forskellige bidrag, der er ydet til Eurojust, og midlerne fra andre kilder.

Artikel 36

Budgettets gennemførelse og decharge

1. Den administrerende direktør gennemfører som anvisningsberettiget Eurojusts budget. Han aflægger beretning til kollegiet om gennemførelsen af budgettet.

Senest den 31. marts hvert år forelægger formanden med støtte fra den administrerende direktør, Europa-Parlamentet, Revisionsretten og Kommissionen detaljerede regnskaber for samtlige indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår. Revisionsretten reviderer dette i henhold til artikel 248 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

2. Efter henstilling fra Rådet giver Europa-Parlamentet Eurojust decharge for gennemførelsen af budgettet inden den 30. april i år $n + 2$.

Artikel 37

Finansforordning vedrørende budgettet

Kollegiet vedtager Eurojusts finansforordning med enstemmighed og efter udtalelse fra Kommissionen og Revisionsretten i overensstemmelse med artikel 142 i finansforordningen

vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

Artikel 38

Kontrol

1. Kollegiet udpeger en finansinspektør, der fører kontrol med afholdelse og betaling af alle Eurojusts udgifter, samt med fastlæggelse og opkrævning af alle Eurojusts indtægter.

2. Kollegiet udnævner en intern revisor, som i overensstemmelse med de relevante internationale normer navnlig skal sikre, at ordningerne og procedurerne for budgettets gennemførelse fungerer efter hensigten. Den interne revisor må hverken være anvisningsberettiget eller regnskabsfører. Kollegiet kan dog anmode Kommissionens interne revisor om at varetage dette hverv.

3. Revisoren aflægger rapport til Eurojust om sine resultater og henstillinger og forelægger Kommissionen en kopi heraf. Eurojust træffer efter gennemgang af revisorens rapporter de nødvendige foranstaltninger for at følge disse henstillinger.

4. Reglerne i forordning (EF) nr. 1073/1999 finder anvendelse på Eurojust. Kollegiet vedtager de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 39

Aktindsigt

Kollegiet vedtager på forslag af den administrerende direktør regler for aktindsigt i Eurojusts dokumenter under hensyntagen til de principper og begrænsninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾.

Artikel 40

Territorial anvendelse

Denne afgørelse finder anvendelse på Gibraltar, som repræsenteres af Det Forenede Kongeriges nationale medlem.

Artikel 41

Overgangsbestemmelser

1. De nationale medlemmer af den midlertidige retlige samarbejdsenhed, der er udnævnt af medlemsstaterne i henhold til Rådets afgørelse 2000/799/RIA af 14. december 2000 om oprettelse af en midlertidig retlig samarbejdsenhed ⁽³⁾, udøver hvervet som nationale medlemmer af Eurojust i medfør af artikel 2 indtil den endelige udnævnelse af det nationale medlem fra den pågældende medlemsstat og senest indtil udløbet af den anden måned efter at nærværende afgørelse har fået virkning, hvor deres hverv ophører.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, EKS, Euratom) nr. 762/2001 (EFT L 111 af 20.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 324 af 21.12.2000, s. 2.

I denne egenskab har de nationale medlemmer af den midlertidige retlige samarbejdsenhed samme kompetence som de nationale medlemmer i medfør af nærværende afgørelse.

Den endelige udnævnelse af det nationale medlem træder i kraft den dag, som medlemsstaten har fastsat i den underretning, den har sendt Generalsekretariatet for Rådet med officiel post.

2. En medlemsstat kan inden tre måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning, erklære, at der indtil den i artikel 42 fastsatte dato er visse artikler, særlig artikel 9 og 13, som den ikke anvender med den begrundelse, at denne anvendelse ikke er forenelig med dens nationale ret. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om denne erklæring.

3. Så længe Rådet ikke har godkendt Eurojusts forretningsorden, træffer kollegiet alle sine beslutninger med to tredjedele flertal, medmindre der i henhold til denne afgørelse skal træffes enstemmig beslutning.

4. Indtil Eurojust er endeligt etableret, sørger medlemsstaterne for, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle de sager, som den midlertidige retlige samarbejdsenhed har behandlet, især med hensyn til samordning af efterforskning og retsforfølgning, fortsat kan behandles effektivt af de nationale medlemmer. De nationale medlemmer skal vare-

tage mindst samme mål og opgaver som den midlertidige retlige samarbejdsenhed.

Artikel 42

Gennemførelse

Medlemsstaterne bringer om nødvendigt deres nationale lovgivning i overensstemmelse med denne afgørelse snarest muligt og under alle omstændigheder senest den 6. september 2003.

Artikel 43

Virkning

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende med forbehold af artikel 41. Fra denne dato ophører den midlertidige retlige samarbejdsenhed med at eksistere.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne

A. ACEBES PANIAGUA

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. februar 2002

om kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger med hensyn til den nye syntetiske narkotika PMMA

(2002/188/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,
under henvisning til fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997
vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og
kontrol med nye former for narkotika ⁽¹⁾, særlig artikel 5,
stk. 1,
under henvisning til Kommissionens initiativ, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Under et møde indkaldt af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) inden for rammerne af dets videnskabelige udvalg blev der på grundlag af artikel 4, stk. 3, i fælles aktion 97/396/RIA udarbejdet en rapport, der indeholder en risikovurdering af (paramethoxymethylamfetamin eller N-methyl-1-(4-methoxyphenyl)-2-aminopropan) PMMA.
- (2) På nuværende tidspunkt er PMMA underlagt kontrol i henhold til narkotikalovgivningen i fire medlemsstater.
- (3) PMMA er ikke i øjeblikket opført på nogen af listerne i De Forenede Nationers Konvention af 1971 om psykotrope stoffer. PMMA indebærer en sundhedsrisiko for enkeltpersoner og kan udgøre en trussel for folkesundheden. PMMA er en amfetaminanalog, der ligger meget tæt på PMA, der er omfattet af liste I i FN-konventionen af 1971. PMMA er uden terapeutisk virkning.
- (4) I Det Europæiske Fællesskab er PMMA altid blevet indtaget sammen med PMA i form af ecstasypiller (MDMA). Der findes intet egentligt marked for hverken PMMA eller PMA.
- (5) PMMA er sammen med PMA blevet sat i forbindelse med tre dødsfald i Det Europæiske Fællesskab. Dyreforsøg tyder på, at forskellen mellem den PMMA-dosis, der medfører adfærdsmæssige forandringer, og den dødelige dosis er lille, og der er derfor stor risiko for akut forgiftning hos mennesker, hvilken kan være dødelig. PMMA's toksicitet synes at være på niveau med PMA's og MDMA's.
- (6) Der har fundet handel og distribution af PMMA sted i fire medlemsstater, og tre af disse ligger inde med oplysninger om den rolle, organiseret kriminalitet spiller i forbindelse med handlen med PMMA/PMA. Der er i 29 tilfælde blevet beslaglagt 18 870 tabletter, der indeholdt PMMA. Der finder ikke en storstilet produktion af

PMMA sted i Det Europæiske Fællesskab. Der er blevet foretaget beslaglæggelser på to laboratorier i Østeuropa, og det menes, at produktionen fortsætter der.

- (7) Medlemsstaterne bør underlægge PMMA de kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger, for hvilke der er hjemmel i deres lovgivning, som opfylder deres forpligtelser i henhold til FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer med hensyn til de stoffer, der er opført på liste I eller II i denne konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, at underlægge (paramethoxymethylamfetamin eller N-methyl-1-(4-methoxyphenyl)-2-aminopropan) PMMA de kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger, for hvilke der er hjemmel i deres lovgivning, som opfylder deres forpligtelser i henhold til FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer med hensyn til de stoffer, der er opført på liste I og II i denne konvention.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer, jf. artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, i fælles aktion 97/396/RIA, de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger senest tre måneder efter den dato, fra hvilken denne afgørelse får virkning. Medlemsstaterne informerer inden seks måneder efter den dato, fra hvilken denne afgørelse får virkning, Rådets Generalsekretariat og Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende. Den træder i kraft dagen efter offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2002.

På Rådets vegne

A. ACEBES PANIAGUA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 167 af 25.6.1997, s. 1.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 413/2002
af 5. marts 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 5. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	181,1
	204	144,7
	212	129,8
	624	216,1
	999	167,9
0707 00 05	052	175,4
	068	196,3
	204	88,4
	624	135,7
	999	149,0
0709 90 70	052	136,3
	204	62,1
	999	99,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	54,7
	204	48,0
	212	56,3
	220	51,2
	421	29,6
	600	59,5
	624	65,9
	999	52,2
0805 50 10	052	45,4
	600	50,5
	999	48,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7
	388	111,3
	400	117,0
	404	112,4
	508	101,2
	512	105,3
	524	83,8
	528	90,2
	720	123,7
	728	132,3
	999	101,8
0808 20 50	204	204,9
	388	93,7
	400	112,8
	512	81,5
	528	71,1
	999	112,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 414/2002**af 5. marts 2002****om beslutning om ikke at antage bud, der er indgivet i forbindelse med den 20. dellicitation efter forordning (EF) nr. 690/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2595/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 690/2001 indeholder Kommissionens forordning (EF) nr. 713/2001 af 10. april 2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 342/2002 ⁽⁶⁾, en liste over medlemsstater, hvor licitationen er åben for den 20. dellicitation den 25. februar 2002.
- (2) Efter artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 690/2001 fastsættes der eventuelt en maksimumsopkøbspris for referenceklassen på grundlag af de modtagne bud under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i nævnte forordning. Efter artikel 3, stk. 3, i forordning

(EF) nr. 690/2001 kan Kommissionen træffe beslutning om ikke at give tilslag.

- (3) Efter gennemgangen af de bud, der blev indgivet i forbindelse med den 20. dellicitation, og under hensyntagen til den nuværende markedssituation for oksekød såvel som den begrænsede restmængde, der er til rådighed under den pågældende forordning, konkluderes det, at der ikke bør gives tilslag.
- (4) Da støtteforanstaltningerne haster, bør denne forordning straks træde i kraft.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der gives ikke tilslag i forbindelse med den 20. dellicitation efter forordning (EF) nr. 690/2001.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 95 af 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 415/2002**af 5. marts 2002****om omfordeling af importrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1065/2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for indførsel af frosset oksekød bestemt til forarbejdning**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1065/2001 af 31. maj 2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for indførsel af frosset oksekød til forarbejdning (1. juli 2001 til 30. juni 2002) ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

I henhold til forordning (EF) nr. 1065/2001 åbnes for perioden 1. juli 2001 til 30. juni 2002 et toldkontingent på 50 700 tons frosset oksekød bestemt til forarbejdning. Ifølge forordningens artikel 6 omfordeles uudnyttede importrettigheder, idet der eventuelt tages hensyn til den faktiske udnyttelse af importrettighederne for henholdsvis A-produkter og B-produkter ved udgangen af februar 2002 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1065/2001 omhandlede mængder udgør i alt 12 012 tons.
2. Den i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1065/2001 nævnte opdeling foretages således:
 - 11 000 tons bestemt til fremstilling af A-produkter
 - 1 012 tons bestemt til fremstilling af B-produkter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 37.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 416/2002**af 5. marts 2002****om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 20 og artikel 22, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På grund af udbrud af klassisk svinepest i visse produktionsområder i Spanien har de spanske myndigheder oprettet beskyttelseszoner og overvågningszoner i henhold til artikel 9, 10 og 11 i Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ⁽³⁾. Markedsføring af levende svin, fersk svinekød og produkter fremstillet af ikke-varmebehandlet svinekød er derfor midlertidigt forbudt i disse zoner.

(2) De begrænsninger i den frie vareomsætning, der følger af veterinærforanstaltningerne, indebærer fare for alvorlige forstyrrelser på svinekødsmarkedet i Spanien. Det er derfor nødvendigt, at der til støtte for markedet træffes undtagelsesforanstaltninger, som begrænses til levende dyr fra de direkte berørte zoner og kun finder anvendelse i det absolut nødvendige tidsrum.

(3) For at forebygge en senere spredning af epizootien bør de svin, der er produceret i de pågældende zoner, udelukkes fra det normale kredsløb af produkter til menneskeføde og forarbejdes til produkter, der er beregnet til andre formål end menneskeføde, jf. artikel 3 i Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

(4) Der bør fastsættes en støtte for levering til de kompetente myndigheder af fedesvin og smågrise fra de pågældende zoner.

(5) Under hensyntagen til epizootiens udbredelse og varighed og dermed den indsats, der er nødvendig for at støtte markedet, vil det være rimeligt at fastsætte, at udgifterne til den støtte, der reelt er udbetalt til producenterne, deles mellem Fællesskabet og den pågældende medlemsstat.

(6) Det bør fastsættes, at de spanske myndigheder skal træffe alle nødvendige forholdsregler vedrørende kontrol og overvågning og underrette Kommissionen herom.

(7) Begrænsningerne i den frie omsætning af levende svin har været gældende i flere uger i de pågældende zoner, hvilket har ført til en væsentlig forøgelse af dyrenes vægt og dermed til en uacceptabel situation med hensyn til dyrenes velfærd. Denne forordning bør derfor anvendes fra den 18. februar 2002.

(8) For at sikre en god finansiel forvaltning af støtteforanstaltningerne bør der fastsættes et støtteloft for fedesvin på over 120 kg for at undgå misbrug af støtteforanstaltningerne gennem for langvarig og uberettiget opfedning. Dette loft bør imidlertid først anvendes fra den 1. april 2002, når leverancerne af tunge svin igen er kommet ind i en normal gænge.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 18. februar 2002 kan producenterne på anmodning modtage støtte fra de spanske myndigheder ved levering til disse af fedesvin henhørende under KN-kode 0103 92 19 med en gennemsnitsvægt pr. parti på 110 kg eller derover.

2. Fra den 18. februar 2002 kan producenterne på anmodning modtage støtte fra de spanske myndigheder ved levering til disse af smågrise henhørende under KN-kode 0103 91 10, med en gennemsnitsvægt pr. parti på 8 kg eller derover.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51.

3. 50 % af udgifterne til støtten afholdes over Fællesskabets budget, dog højst for det samlede antal dyr, der er fastsat i bilag I. Når den støtte, der er omhandlet i stk. 1 og 2, reduceres med et beløb, der fastsættes af de spanske myndigheder for at dække udgifterne til de foranstaltninger, som er fastsat i artikel 3, begrænses EF-finansieringen til 50 % af udgifterne til den støtte, der reelt er udbetalt til producenterne.

Artikel 2

Der kan kun leveres dyr, der er opdrættet i beskyttelseszonerne og overvågningszonerne inden for de i bilag II til denne forordning nævnte administrative regioner, og kun såfremt de veterinærbestemmelser, som de spanske myndigheder har fastsat, gælder i disse zoner på dagen for leveringen af dyrene.

Artikel 3

På leveringsdagen vejes og aflives dyrene på en sådan måde, at epizootien ikke kan spredes.

Dyrene transporteres straks til en destruktionsanstalt og forarbejdes til produkter henhørende under KN-kode 1501 00 11, 1506 00 00 og 2301 10 00 i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 90/667/EØF.

Dyrene kan dog transporteres til et slagteri, hvor de straks slagtes, og kan oplagres på et fryselerager inden transporten til destruktionsanstalten. Slagtningen og oplagringen skal ske i overensstemmelse med betingelserne i bilag III.

Dette sker under de spanske myndigheders permanente kontrol.

Artikel 4

1. For fedesvin med en gennemsnitsvægt pr. parti på 110 kg eller derover er den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte ab bedrift lig med den markedspris for slagtede svin af klasse E, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2759/75 og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3537/89 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 2123/89 ⁽²⁾, der er konstateret i Spanien i ugen forud for leveringen af fedesvinene til myndighederne, efter fradrag af transportomkostningerne på 1,3 EUR pr. 100 kg slagtet vægt.

Støtten beregnes på grundlag af den konstaterede slagtede vægt. Når dyrene kun er vejet levende, multipliceres støtten med en koefficient på 0,81.

⁽¹⁾ EFT L 347 af 28.11.1989, s. 20.
⁽²⁾ EFT L 203 af 15.7.1989, s. 23.

2. For de fedesvin, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, med en gennemsnitsvægt på over 120 kg, kan støtten ikke overstige den støtte, der er fastsat i bestemmelserne i stk. 1 for fedesvin med en gennemsnitsvægt på 120 kg.

3. Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede støtte ab bedrift for smågrise med en gennemsnitsvægt pr. parti på 8 kg eller derover, men under 16 kg, beregnes på grundlag af prisen pr. kg for »Lérida-smågrise« i 15 kg-kategorien, der er konstateret på markedet »Mercolérida« for den uge, som går forud for leveringen af smågrisene til de kompetente myndigheder.

Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede støtte ab bedrift for smågrise med en gennemsnitsvægt pr. parti på 16 kg eller derover, men under 25 kg, beregnes på grundlag af prisen pr. kg for smågrise i 20 kg-kategorien »Selecto«, der er konstateret på markedet i Segovia for den uge, der går forud for leveringen af smågrisene til de kompetente myndigheder.

For smågrise med en gennemsnitsvægt pr. parti på 25 kg eller derover kan støtten ikke overstige den støtte, der er fastsat i henhold til bestemmelserne i andet afsnit for smågrise med en gennemsnitsvægt på 25 kg.

Artikel 5

De spanske myndigheder træffer alle nødvendige forholdsregler for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning, navnlig artikel 2. De underretter hurtigst muligt Kommissionen herom.

Artikel 6

De kompetente spanske myndigheder meddeler hver onsdag Kommissionen følgende oplysninger om den foregående uge:

— antal og samlet vægt for:

leverede fedesvin

leverede smågrise

— den støtte, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, og i stk. 3, første og andet afsnit.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 18. februar 2002. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, anvendes dog fra 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Fedesvin:	200 000 dyr
Smågrise:	170 000 dyr.

BILAG II

I provinsen Barcelona: beskyttelseszonerne og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II i bekendtgørelse af 7. februar 2002 fra det katalanske »Generalitat«, der offentliggjordes i »Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya« nr. 3572 af 11. februar 2002, s. 2625.

BILAG III

1. Transporten af dyrene fra bedriften og slagtingen af disse er underlagt permanent kontrol fra de spanske myndigheders side. På leveringsdagen vejes dyrene pr. ladning og slagtes på et slagteri.
 2. Dyrene slagtes, og der gennemføres ingen andre arbejdsgange i forbindelse hermed. Svinekroppene transporteres øjeblikkeligt fra slagteriet til destruktionsanstalten. Transporten finder sted i forseglede lastbiler, som vejes både ved afgang fra slagteriet og ved ankomsten til destruktionsanstalten.
 3. Hver svinecrop oversprøjtes med et denatureringsprodukt (methylenblåt), således at kødet ikke kan anvendes til konsum.
 4. Arbejdet med slagtingen, transporten til fryselageret, indfrysningen og oplagringen, herunder udlagringen og transporten til destruktionsanstalten, sker under permanent kontrol af de kompetente spanske myndigheder.
 5. Transporten fra slagteriet til fryselageret sker med forseglede og desinficerede lastbiler under permanent kontrol af de kompetente spanske myndigheder.
Lastbilerne vejes både tomme og lastede på slagteriet og på fryselageret.
 6. Oplagringen finder sted på fryselagre, der er lukkede og forseglede af de kompetente spanske myndigheder. Andre produkter kan ikke oplagres på disse lagre.
 7. Så snart der er ledig kapacitet på destruktionsanstalten, transporteres svinekroppene hertil. Dette sker i forseglede lastbiler under permanent kontrol af de kompetente spanske myndigheder eller i disses navn. Lastbilerne vejes både tomme og lastede på fryselageret og på destruktionsanstalten.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/2/EF

af 28. januar 2002

om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 20. november 2001 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets direktiv 79/373/EØF ⁽⁴⁾ er der fastsat regler for handel med foderblandinger i Fællesskabet.
- (2) For så vidt angår mærkning, tager direktiv 79/373/EØF sigte på objektivt og så præcist som muligt at oplyse landbrugerne om foderblandingers sammensætning og brug.
- (3) Ifølge direktiv 79/373/EØF har der hidtil for foderstoffer til produktionsdyr kunnet anvendes en smidig mærkningsordning begrænset til angivelse af fodermidlerne uden oplysning om deres mængde og med mulighed for fortsat at angive fodermiddelkategorier i stedet for fodermidlerne selv.
- (4) BSE-krisen (bovin spongiform encephalopati) og den nylige dioxinkrise har dog vist, at de nuværende bestemmelser er utilstrækkelige, og at mere detaljerede, både kvalitativt og kvantitative, oplysninger om sammensætningen af foderblandinger bestemt til produktionsdyr er påkrævede.
- (5) Detaljerede kvantitative oplysninger om sammensætningen kan medvirke til at sikre tilbagesporingen af potentielt kontaminerede fodermidler til bestemte partier, hvilket vil gavne folkesundheden og forhindre spild af produkter, som ikke udgør en signifikant risiko for folkesundheden.

(6) Der bør derfor på dette stadium indføres obligatorisk angivelse af alle fodermidler og mængden heraf i foderblandinger til produktionsdyr.

(7) Af praktiske grunde bør oplysningerne om, hvilke fodermidler der indgår i foderblandinger bestemt til brugsdyr, kunne anføres på en særskilt etiket eller i et følgedokument.

(8) Angivelsen af, hvilke fodermidler der indgår i foderstoffer, udgør i visse tilfælde en vigtig oplysning for opdrætterne. Derfor bør den ansvarlige for mærkningen efter anmodning fra kunden fremlægge en detaljeret liste i nøjagtig vægtprocent over alle de anvendte fodermidler.

(9) Det er desuden vigtigt, at oplysningernes nøjagtighed kan verificeres officielt på alle omsætningstrin. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet ⁽⁵⁾, kontrollere rigtigheden af oplysningerne i mærkningen af foderblandinger, og med henblik på at sikre disse kontrollers effektivitet skal foderblandingsfabrikanterne stille ethvert dokument vedrørende sammensætningen af foderblandinger, der skal bringes i omsætning, til rådighed for de kompetente myndigheder.

(10) På grundlag af feasibility-undersøgelsen forelægger Kommissionen senest den 31. december 2002 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der ledsages af et passende forslag til udarbejdelse af en positivliste under hensyntagen til rapportens konklusioner.

(11) Der bør ligeledes fastsættes særlige bestemmelser for mærkningen af foderblandinger til selskabsdyr under hensyn til disse foderblandingers særlige karakter.

(12) Da det i fremtiden ikke vil være muligt at angive fodermiddelkategorier i stedet for fodermidlerne selv, når der er tale om foderblandinger bestemt til produktionsdyr, bør Kommissionens direktiv 91/357/EØF af 13. juni 1991 om fastsættelse af de fodermiddelkategorier, der kan anvendes i forbindelse med mærkning af foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr ⁽⁶⁾, ophæves —

⁽¹⁾ EFT C 120 E af 24.4.2001, s. 178.

⁽²⁾ EFT C 140 af 18.5.2000, s. 12.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.10.2000 (EFT C 178 af 22.6.2001, s. 177), Rådets fælles holdning af 19.12.2000 (EFT C 36 af 2.2.2001, s. 35) og Europa-Parlamentets afgørelse af 5.4.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 11.12.2001 og Rådets afgørelse af 19.12.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30. Senest ændret ved direktiv 2000/16/EF (EFT L 105 af 3.5.2000, s. 36).

⁽⁵⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17. Ændret ved direktiv 1999/20/EF (EFT L 80 af 25.3.1999, s. 20).

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 17.7.1991, s. 34. Senest ændret ved direktiv 98/67/EF (EFT L 261 af 24.9.1998, s. 10).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I Rådets direktiv 79/373/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 1, ændres således:

a) litra j) affattes således:

»j) varepartiets referencenummer«

b) følgende litra tilføjes:

»l) for andre foderblandinger end foderblandinger bestemt til selskabsdyr: mærkningen »De nøjagtige vægtprocenter af de fodermidler, der indgår i denne foderblanding, kan fås ved henvendelse til: ...« (angivelse af navn eller firmanavn, adresse eller hjemsted, telefonnummer og e-mail adresse på den ansvarlige for de i dette stykke omhandlede oplysninger). Disse oplysninger skal gives efter anmodning fra kunden.«

2) Artikel 5, stk. 3, ændres således:

a) litra c) udgår

b) litra g) udgår.

3) Artikel 5, stk. 5, litra d), affattes således:

»d) datoen for mindste holdbarhed, nettomængden, varepartiets referencenummer samt godkendelses- eller registreringsnummeret kan anføres uden for det felt, der er forbeholdt de i stk. 1 nævnte oplysninger; i så fald skal det på de steder, der er beregnet til de pågældende oplysninger, anføres, hvor de findes.«

4) Artikel 5c affattes således:

»Artikel 5c

1. Alle fodermidler, der indgår i foderblandinger, nævnes ved deres artsbetegnelse.

2. Fodermidlerne anføres efter følgende regler:

a) foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr:

i) anførelse af fodermidlerne ved angivelse af mængden i foderblandingen i rækkefølge efter faldende vægt udtrykt i vægtprocent

ii) for så vidt angår ovennævnte procenter tillades en tolerance på $\pm 15\%$ af den angivne værdi.

b) foderblandinger til selskabsdyr: anførelse af fodermidlerne enten ved angivelse af mængden eller i rækkefølge efter faldende vægt.

3. Er der tale om foderblandinger til selskabsdyr, kan angivelsen af fodermidlets artsbetegnelse erstattes med navnet på den kategori, fodermidlet tilhører ifølge de kate-

gorier omfattende flere fodermidler, som er opstillet i henhold til artikel 10, litra a).

Anvendes den ene af disse to former for angivelse, er anvendelse af den anden udelukket, medmindre et af de anvendte fodermidler ikke tilhører nogen af de kategorier, der er fastlagt. I så fald anføres fodermidlet med artsbetegnelsen i rækkefølge efter faldende vægt i forhold til kategorierne.

4. I mærkningen af foderblandinger til selskabsdyr kan tilstedeværelsen eller det ringe indhold af et eller flere anvendte fodermidler, som er af væsentlig betydning for foderblandingers egenskaber, desuden fremhæves ved en særlig angivelse. I så fald anføres minimums- eller maksimumsindholdet af det eller de pågældende fodermidler udtrykt i vægtprocent klart, enten sammen med angivelsen af dette eller disse fodermidler eller i listen over anvendte fodermidler eller ved anførelse af det eller de pågældende fodermidler med vægtprocent under den tilsvarende fodermiddelkategori.«

5) I artikel 12 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne foreskriver, at foderblandingsfabrikantene efter anmodning skal stille ethvert dokument vedrørende sammensætningen af foderblandinger, som skal bringes i omsætning, til rådighed for de myndigheder, der har til opgave at udføre de offentlige kontroller, således at rigtigheden af oplysningerne i mærkningen kan verificeres.«

6) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 15a

Senest den 6. november 2006, forelægger Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes oplysninger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af den ordning, der er indført ved artikel 5, stk. 1, litra j) og l), og stk. 5, litra d), samt artikel 5c og artikel 12, andet afsnit, navnlig hvad angår angivelse i mærkningen af foderblandinger af mængden i vægtprocent af fodermidler, inklusive den tilladte tolerance, og ledsaget af eventuelle forslag til forbedring af disse bestemmelser.«

Artikel 2

Kommissionens direktiv 91/357/EØF ophæves fra den 6. november 2003.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 6. marts 2003 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 6. november 2003.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. marts 2002

om ændring af beslutning 2001/783/EF for så vidt angår iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder i forbindelse med bluetongue i Italien

(meddelt under nummer K(2002) 847)

(EØS-relevant tekst)

(2002/189/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af udviklingen af bluetonguesituationen i fire medlemsstater i 2001 blev Kommissionens beslutning 2001/783/EF af 9. november 2001 om iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder i forbindelse med bluetongue og om regler for dyretransporter ind og ud af disse zoner ⁽²⁾, senest ændret ved beslutning 2002/35/EF ⁽³⁾, vedtaget efter direktiv 2000/75/EF.
- (2) Det fremgår af resultaterne af de italienske myndigheders epidemiologiske undersøgelse, at ingen virus har været i omløb i provinsen Latina i mere end 100 dage, og provinsen kan derfor anses for fri for denne sygdom.
- (3) Provinsen Latina kan derfor slettes fra listen over provinser, der indgår i de iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder, der er fastsat i bilag I C til beslutning 2001/783/EF.

- (4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I bilag I C til beslutning 2001/783/EF slettes provinsen Latina.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer deres handelsforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning.

De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.

⁽²⁾ EFT L 293 af 10.11.2001, s. 42.

⁽³⁾ EFT L 15 af 17.1.2002, s. 31.